

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXIII. évfolyam 2. szám

2019. február

„Mert azt tartom, hogy a jelen szenvedései nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely láthatóvá lesz rajtunk.”

Róma 8:18

Útmutató szerinti 2019. Évi Jelige

„Törekedj békességre, és kövesd azt.”

Zsoltárok 34:15

Egyházunk 2019. Évi Jeligéje:

„Az ajtó előtt állok és zörgetek!” Jelenések 3,20

Tervezett februári programjaink:

1-3-ig **MIX ifjúsági csendesnapok** lesznek Nyíregyházán
3-án, vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10 órákor **úrvacsorai istentisztelet: Levél az efézusi gyülekezetnek (Jel 2,1-7)**
9-én **IV. Protestáns Cigánymissziós Konferencia** Alsózsoltcán
10-én, vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10 órákor istentisztelet: **Levél a szmirnai gyülekezetnek (Jel 2,8-11)**
10-17-ig **Házasság hete**
17-én, vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10 órákor istentisztelet: **Levél a pergamoni gyülekezethez (Jel 2,12-17) - Biblia vasárnap**
21-23. **Előljárói konferencia** Piliscsabán
23-án, szombaton **Hajléktalan szolgálat**
23-26-ig **Rendkívüli Generál konferencia**
24-én, vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10 órákor istentisztelet: **Levél a thiatirai gyülekezetnek (Jel 2,18-29)**

Rendszeres programjaink:

Kedden 17 órától **Drávaszabolcson Bibliakör** van a Faluházban
(Köztársaság tér 2/b.)
Szerdán 17 órákor **házcsoport** van Pécssett (változó helyszínnel)
Csütörtökön 17 óra **bibliórát** tartunk Hidason
Pénteken 18 órákor **Alpha kurzust** van
Vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10⁰⁰ órákor **istentisztelet** van Pécssett,
15⁰⁰ órákor Hidason
Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.
Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 18 órákor **istentiszteletünk** van az evangélikus imaházban.
Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Média hírek

Február 8-án, pénteken **Metodista félóra** műsor lesz a Kossuth Rádióban 13 óra 30 perckor

Születésnaposoknak

*Járv Isten útján hű munkában,
Mondj imádságot, éneket!
Egyedül Benne bízzál bátran,
Megújul akkor életed.
Ki Benne bízik boldogan,
Arra az Úrnak gondja van.*

G. Neumark

***Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt
a mindennapjaikban!***

Információ 1+1%-kal kapcsolatban

Köszönetet szeretnénk mondani az elmúlt év elején az állam felé fizetett adójának felajánlható 1-1%-ért.

A **Magyarországi Metodista Egyház** javára 1463 fő rendelkezett az szja 1%-áról, ez 8.165.101,-Ft támogatást jelent.

A **Márta Mária Alapítvány** részére 122 fő rendelkezett az szja másik 1%-ról, ez 501.111,-Ft bevételt jelentett a kaposszekcsői időseket ellátó szociális intézménynek.

Nagy szükségünk van a szolgálat végzéséhez ezekre a felajánlásokra! Mindenkinek köszönjük!

Idén is kérjük, segítse munkánkat a felajánlható 1-1%-kal, esetleg ismerősei figyelmét is felhívhatja erre, akik másoknak nem ajánlják fel! Azok is nyilatkozhatnak erről, akiknek **nincs adóköteles jövedelmük**, mert az összeg szétesztásakor a felajánlók létszámát is figyelembe veszik.

Magyarországi Metodista Egyház technikai száma: 0073

Az egyházunk öregek otthonát támogató

Márta-Mária Alapítvány adószáma: 19231945-1-17

Új honlap

Gyülekezetünknek új honlapja van, mely az alábbi címen megtalálható:
<http://pecsimetodista.hu/>

Az új honlap formailag még alakítás alatt van, de tartalmilag már teljes, megtalálhatók: istentiszteletek hanganyagai, Hírlevelek, programok, előadások, videók, énekek... és még sok más fontos információ.

Reméljük továbbra is hasznos lesz mindannyiunk számára ez a felület.

Mi adhat jókedvet az adakozáshoz?

„A jókedvű adakozót szereti Isten.”

Istennek pedig van hatalma arra, hogy minden kegyelmét kiáradtassa rátok, hogy mindenütt mindenkor minden szükségessel rendelkezetek, és bőségeiből jusson minden jó cselekedetre. II. Korintus 6,7-8

Álljon itt néhány gondolat és ige kedvcsinálónak a szívből jövő adakozáshoz!

1. A hála adakozóvá tesz. Hálánk szép és méltó kifejezése, ha abból visszaadunk valamit, amit az Úrtól kaptunk. 1 Krón 29,12-14-ben olvassuk: *„Tőled ered a gazdagság és a dicsőség, te uralkodsz mindenben. A te kezdedben van az erő és a hatalom, a te kezded tehet bárkit nagygyá és erőssé. Most azért, Istenünk, hálát adunk neked, és dicsérjük a te fenséges nevedet. Mert ki vagyok én, és mi az én népem, honnan volt erőnk ennyit adakozni? Bizony, tőled van mindez, és csak azt adtuk neked, amit a te kezdeből kaptunk!”*

2. A hitünknek súlyt a cselekedeteink adnak. Jövedelmünk tizedének következetes és rendszeres adása engedelmisségünk, hitünk látható jele. Végigvonul az Ószövetségen és az Újszövetségen az áldásának ígérete, de az abban való megbotránkozás is. Sokunk tapasztalata azonban, hogy többre jutunk a megmaradó 9/10-del, mint a 10/10-del. A lelki szolgálat növekedésének, a misszió növekedésének, a gyülekezet növekedésének gátat szabhat a hívők engedetlensége, kapzsisága, elégedetlensége.

Malakiás 3,7-12-ben olvassuk erről: *„Térjete meg hozzám, és én is hozzatok térek! – mondja a Seregek Ura. De ti ezt kérdezitek: Miből térjünk*

meg? – Becsaphatja-e Istent az ember? Ti mégis be akartok csapni engem! Ezt kérdezitek: Mivel akarunk becsapni? – A tizeddel és a felajánlásokkal! Átok sújt benneteket, az egész népet, mert be akartok csapni engem! Hozzátok be a raktárba az egész tizedet, hadd legyen eleség a házamban, és így tegyetek próbára engem! – mondja a Seregek Ura. Meglátjátok, hogy megnyitom az ég csatornáit, és bőséges áldást árasztok rátok. Elriasztom tőletek a sáskákat, nem pusztítják el földetek termését, nem teszik tönkre szőlőtöket a határban – mondja a Seregek Ura. Boldognak mond benneteket minden nép, mert gyönyörű lesz országotok – mondja a Seregek Ura.”

Máté 23,23 szerint Jézus nem tartja fölöslegesnek az Újszövetségben sem a tized fizetését a megfelelő, szeretetteljes lelkülettel, hozzáállással, mert Ő első sorban nem a pénzünket, hanem a szívünket keresi: *„Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert tizedet adtok a mentából, a kaporból és a köményből, de elhagyátok azt, ami a törvényben fontosabb: az igazságos ítéletet, az irgalmasságot és a hűséget; pedig ezeket kellene cselekedni, és azokat sem elhagyni.”*

3. Nagyobb boldogság adni, mint kapni! Az adakozó kedv a lelki érettség egyik fokmérője is lehet, hiszen ahogyan nő a gyermek, úgy nő a felelőssége is, önzetlensége is az élet minden területén, a pénzügyek területén is – jó esetben. Így van ez a lelki életben, a gyülekezeti közösségben is, az anyagi tehervállalás készségében való növekedés lelki érettséget mutat.

Talán a legtöbben voltunk már felelőtlenek, önzők az anyagiak terén, amikor pénzt költöttünk, pazaroltunk fölösleges dolgok megvásárlására, miközben lehet, hogy úgy éreztük, hogy Isten ügyére nincs pénzünk. A rossz döntések nyomán megtapasztalhattuk az elégedetlenséget, a büntületet, az áldás hiányát. Lehet, hogy ilyenkor a saját kárunkon tanultunk, mert ha jól állunk a kudarcainkhoz, akkor a rossz döntések miatti szenvedésünkből engedelmességet tanulhatunk, odaszánást az adakozás területén is. Jézus Krisztus soha semmi rosszat nem tett, csupán a mi bűneink, rossz döntéseink miatt szenvedett, nem a sajátjai miatt, mégis a szenvedésből tanulta meg az engedelmességet. *„Jóllehet ő a Fiú, szenvedéseiből megtanulta az engedelmességet, és miután tökéletességre jutott, örök üdvösség szerzőjévé lett mindazok számára, akik engedelmeskednek neki.”* Zsid 5,8-9

4. Az adakozással az Urat szolgáljuk. Az adományok felhasználása – törekvésünk szerint etikus és feddhetetlen módon - főként két irányban történik: támogatjuk a szükségben lévőket, szegényeket és azokat a

szolgálatokat, melyekből lelki áldásokat nyerünk, ahogyan Róma 15,26-27-ben olvassuk. *„Makedónia és Akhája ugyanis jónak látták, hogy gyűjtést rendezzenek a jeruzsálemi szentek szegényeinek. Jónak látták ezt, de tartoznak is ezzel nekik, mert ha a népek részesültek az ő lelki javaikban, akkor tartoznak is azzal, hogy anyagiakkal szolgáljanak nekik.”*

4. Mindenki adakozhat! Nehéz körülmények között élő testvérek is gyakorolhatják az adakozást, mindenki a lehetőségei szerint kivetheti a részét ebből a szolgálatból.

Életem egyik legszebb élménye ezzel kapcsolatban az volt, amikor 2001-ben az alsószolcai cigánygyülekezet lelkipásztora voltam, és arról beszélgettünk nyáron a gyülekezetben, hogyan tudnánk segíteni a kárpátjai árvízi katasztrófa miatt nehéz helyzetbe került keresztény testvéreinken? Nagyok a veszteségeik, jön az ősz, a gyerekeiknek iskolába kell menni, mennyivel nehezebb az ő helyzetük, mint akár a szegényebb alsószolcai cigánycsaládoké... Úgy döntöttünk, hogy a gyülekezet ének – és zenekarával jótékonyági koncertet adunk a helyi művelődési házban, és a bevételt az árvízkárosult családok gyermekeinek iskoláztatási költségeire ajánljuk fel. A koncertre főleg cigányok jöttek el, és szép összeget adományoztak. Többségükben nem jómódú emberek voltak, mégis szívesen adtak, hasonlóan, mint ahogyan 2 Kor 8,1-5-ben olvasunk erről: *„Hírt adunk nektek, testvéreim, Istennek arról a kegyelméről, amelyet Makedónia gyülekezeteinek adott. Mert a nyomorúság sok próbája között bőséges az ő örömük, és nagy szegénységükből a tisztaszívűség gazdagsága lett. Tanúskodom arról, hogy erejük szerint, sőt erejükön felül is önként adakoztak, és erősen sürgetve kérték tőlünk, hogy a szentek iránti szolgálatban adakozással részt vehessenek. És nemcsak azt tették, amit reméltünk, hanem először önmagukat adták az Úrnak, és aztán nekünk, az Isten akaratából.”*

5. Áldást nyerhetünk. Az adakozás szolgálatában mindig érvényesül a vetés és aratás törvénye, tehát ha adunk, számíthatunk arra, hogy kapni is fogunk Istentől. Ő várja tőlünk, hogy önzetlenül és számíttatások nélkül „vessünk magokat” a pénzügyek területén is, hogy azután áldással arathassunk, azaz megtapasztalhassuk, hogy ő tényleg betölti minden szükségünket. ahogyan 2 Kor 9,6-7-ben olvassuk: *„Tudjuk pedig, hogy aki szűken vet, szűken is arat, és aki bőven vet, bőven is*

arat. Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert „a jókedvű adakozót szereti Isten”. Istennek pedig van hatalma arra, hogy minden kegyelmét kiárrassa rátok, hogy mindenütt mindenkor minden szükségessel rendelkezzetek, és bőségetekből jusson minden jó cselekedetre.

KURDI ZOLTÁN

Hála neked, Uram Jézus

Hála neked, Uram Jézus:
mindenért, amit megadtál,
mindenért, amit elvettél,
mindenért, amit megbocsátottál,
mindenért, amit megakadályoztál,
mindenért, amit megengedté,
mindenért, amit megelőztél,
mindenért, amit ajándékkul adtál,
a miattam, helyettem, érettem,
hordozott keresztedért, és
a hajlékéért, amit a mennyben
nekem elkészítettél.
El nem múló örök hála neked,
Uram Jézus, hogy engem is
szeretetedbe fogadtál!

ISMERETLEN SZERZŐ

A hit harca

*Mert a test kívánsága a Lélek ellen tör, a Léleké pedig a test ellen...,
hogy ne azt tegyétek, amit szeretnétek. (Gal 5,17)*

Amikor valaki új szívet kap Istentől, elkezdődik életében egy sajátos harc: a test és a Lélek harca.

Testnek a Biblia azt a természetet nevezi, ami velünk születik. Az ilyen embernek is lehetnek jó tulajdonságai, de gyakorlatilag Isten nélkül él. El is veszítette azt a képességét, hogy értené Isten akaratát, de nem is figyel rá, éli a maga életét. Ebben az állapotában nem tudja imádni Istent, nem

tudja őt megismerni, nem tud vele egyetérteni. És a maga erejéből nem tud megváltozni sem. A vallás sem változtatja meg, legfeljebb az Isten utáni vágyat ébreszti fel benne.

Amikor valaki Jézus Krisztust megismeri mint Megváltóját, és elismeri élete Urának, kapja az ő Szentlelkét, és egyszerre érteni kezdi Isten igéjét, örömmel cselekszi Isten akaratát, Krisztusra jellemző tulajdonságok jelennek meg rajta, és legszívesebben mindig mindenben Istennek engedelmeskedne.

Ekkor kezdődik el az a harc, amelyről mai igénk szól. Mert megszületett ugyan az új élet a hívőben, de megmaradt a régi természete is. Már Isten akaratát törekszik cselekedni, de régi természete fékezi, akadályozza. Például szívesen segítene egy rászoruló, de önzése visszatartja ettől. Örömmel szánna időt reggel a bibliaolvasásra, imádkozásra, de lustasága, vagy fáradtsága meghiúsíthatja szándékát.

Ezt a harcot a nem hívő ember nem ismeri. De ez „a hit szép harca”, amelyben Jézus Krisztus segíti győzelemre az övéit.

Ha pedig mégis a „test” győz, vagyis vétkezik a hívő ember, újra Isten kegyelmét kéri. Az ő esetében azonban a vétkezés már nem menetrendszerűen történik, hanem baleset, amit rendbe lehet tenni, és utána helyreáll az engedelmes élet rendje.

C SERI K Á L M Á N : „ A K E G Y E L E M H A R M A T J A ”
Á H Í T A T A Z É V M I N D E N N A P J Á R A

S z e r e t n é k

Uram, én szeretnék
többet tenni Érted,
Uram, én szeretnék
jobban hinni Benned.
Uram, én szeretnék
többet járni Veled,
Uram, szeretnék
jobban szeretni Téged.

Uram, én szeretnék
többet tenni Érted,
ne csak látszat legyen
követésem.
Feláldozni tudjam,
ha kell, az életem.
Érted, csakis Érted
éljek egészen.

Uram, én szeretnék
jobban hinni Benned,
ha nem is látom mindég
tündöklő Napod,
higgyek és remélek,
hogy a felhőkön túl
ott ragyog.

Uram, én szeretnék
többet járni Veled,
ha göröngyös is az út
és sziklával tele,
biztos oltalom lesz
kezem a kezvedbe'.

Uram, szeretnék
jobban szeretni Téged,
mert Te előbb áldoztad
értem az életed.
A Golgota üdvösségem
bölcsője lett,
legyen áldott érte
Szent Neved!

ANTAL FERENC

Hová tűnt az örömhír?

*„Hirdetek néktek nagy örömet,
mely az egész népnek öröme lesz. .... (Luk. 2:10)*

Philip Yancey: Hová tűnt az örömhír? című könyve elgondolkoztatott: mit hirdetünk mi az embereknek, milyen üzenetet továbbítunk? Jézus örömhírt hozott ennek a világnak.

Az utóbbi időben sokat beszélgettem nem keresztényekkel és olyanokkal, akik valamikor gyülekezetbe jártak, és jelenleg hátat fordítottak annak, amit hittek, és teli vannak kérdésekkel. A beszélgetésekből sokszor az csengett ki, hogy a kereszténységgel kapcsolatban nem az örömhírrrel, hanem törvényekkel, dogmákkal találkoztak.

Három fő kérdés fogalmazódott meg bennem: **Mit** hirdetünk? **Miért?** (Mi motivál?) És **hogyan?** (Milyen pozícióból?)

Mit hirdetünk, mi az üzenetünk? Mit közvetítünk a világ felé?

- *Ítéletet?* Csak azt látjuk, hogy milyen romlott a világ? Még ha ez igaz is, Jézus irgalommal fordult a bűnös asszonyhoz, Isten szereti

ezeket a bűnös, néha nagy mélységben lévő, megvetett embereket, ahogy minket is szeret.

- *Elkülönülést?* Szavainkkal, életünkkel – a lényeg, hogy mi tiszták maradjunk? Jézus együtt evett a bűnösökkel, a samáriai asszonytól nem félt vizet kérni.
- *Dogmákhoz ragaszkodást?* Jézus átlép a dogmákon, ha a szeretet parancsa úgy kívánja: szombatnapon gyogyít.

Valljuk be, hogy sokszor ezt látják. És miért? Mert talán nekünk magunknak is ezt jelenti a kereszténységünk. Nem az örömhírt, hanem dogmákat, kitaposott utakat, átvett, végig nem gondolt, élettelen tanokat – és így járjuk fáradtan a keskeny utat.

Ne törődjünk bele! Isten örömteli, teljes életre hívott. Az örömuzenetet csak akkor tudjuk örömuzenetként továbbadni, ha számunkra is az.

„A keresztények talán azzal lehetnének a legnagyobb hatással erre a szkeptikus világra, ha kiteljesedett, elégedett életet élnének, s ők lennének a két lábon járó bizonyítékai annak, hogy a jézusi úton valóban bőség és megelégedettség vár ránk. A Lélek gyümölcse – szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség – az egészséges lélek talaján képes megteremni s odavonzani azokat, akik mindaddig hiába kergették.”
(Philip Yancey: *Hová tűnt az örömhír*)

Mi motivál az üzenet átadásában?

Jeremiás azt mondja, hogy a szó (érts. ige) csontjaimba rekesztett tűz (Jer. 20:9). De mi ez a tűz? Pál apostolnál ez a féltő szeretet tüze volt. (Róma 9:1-3)

Sokszor úgy érzem, hogy bennünk, keresztényekben nem ez a szeretet tüze ég, hanem inkább az engedelmisség a jézusi parancs iránt, hogy „Tegyetek tanítványokká minden népeket”. Én igyekszem, de *ha igazából nem érdekel az az ember, akinek mondom az ígét, csak hogy elmondhassam a mondanivalómat, és a végén jóleső érzéssel megveregessem a vállam, hogy milyen jó keresztény is vagyok én, mi értelme van?* Így csak azt a *reklám ízt* érzik, amitől menekül a legtöbb mai ember. Nem azt érzi, hogy ő a fontos, akinek mondom. Ő csak egy alanya a mondanivalómnak, ami nem is neki szól, hanem csak úgy, általában, bárkinek.

Milyen pozícióból szólok?

Jézus nem főntről beszélt nekünk, hanem emberré lett, közénk jött. Az emberek megérik, ha az üzenetet főntről, kioktató módon közvetítjük. El kell döntenünk, érdekel-e, hogy ki az, akinek az üzenetet mon-

dom, milyen problémákkal küzd? Hogyan mondjunk hiteles választ, ha a kérdés nem is érdekel?

Megvetéssel, ítéletéssel, a másik iránti közömbösséggel nem tudjuk az örömhírt továbbadni.

„Eszünkbe ne jusson bárkit is megvetni döntéseiért, hiszen akkor nem tudnánk közvetíteni a szeretetet. Inkább hangolódjunk rá arra a szomjúságra, amelyet a lelke mélyén érez”. (Philip Yancey: Hová tűnt az örömhír)

Fiam, Szabados Ádám: A misszió, mint megtestesülés című cikkében így ír:

„Valójában minden hiteles misszió inkarnációs misszió. Identitásvesztés nélküli azonosulást követel meg. Ez azt jelenti, hogy be kell lépniünk más emberek világába, ahogy ő a miénkbe lépett, anélkül azonban, hogy saját keresztény meggyőződéseinket, értékeinket, vagy mércéinket feladnánk... Ne felejtjük el: a keresztények adósok. Rájuk bíztak egy üzenetet, melyet át kell adniuk. Az üzenet kézbesítése méltó kell legyen a feladóhoz. Ha az emberek lába elé vetjük a levelet, vagy egyszerűen fejükhöz vágjuk, azt hiszik, ez is a feladó akarata volt. Természetesen kikérik maguknak... Amíg nem vesszük emberszámba felebarátainkat, miért hinnék el, hogy evangéliumunk emberként váltja meg őket?...

Ha valakit csakugyan sikerrel akarunk elvezetni egy bizonyos pontra, elsősorban arra kell ügyelnünk, hogy megtaláljuk azt a helyet, ahol a másik van, és onnan induljunk ki. Ez a segítségnyújtás művészetének titka... Az igazi segítség viszont mindig alázattal kezdődik; a segítségnyújtónak meg kell alázkodnia az előtt, akin segíteni akar, és akkor megérti, hogy a segítség nem uralom, hanem szolgálat...”

Kívánom, hogy mindannyian ilyen alázattal tudjuk az örömhírt továbbítani.

SZABADOS ÁDÁMNÉ DRASKÓCZY JUDIT

Isten oltalmában

Meghívás a bizalomra

A 23. Zsoltár egy olyan ének, amely a bizalomra hív. Ezt a meghívást nem közvetlenül, direkt fogalmazza meg, hiszen egy Zsoltár nem prédikáció, hanem ima-jellege van. Itt azonban egy ember Istenről és Istenhez szól, mint aki maga is átélte: Aki Istenre bízta magát, az jó kezekben van.

Ebben a vallomásban mindazokhoz szóló meghívás fogalmazódik meg, akik ezt elolvassák, vagy hallják, hogy magukat is Istenre bízzák.

Az a kép, amit a Zsoltárt imádkozó ehhez választ, mindenesetre nem egy apa, vagy egy anya képe. Istent egy pásztorhoz hasonlítja, aki gondoskodik a juhairól, vezeti és megvédi őket. A Bibliában újra és újra más-más képeket választanak Isten ábrázolására, és arra, mit tesz. Ez azt kell, hogy mutassa: az, hogy Istenben megbízhatunk-e nem függ attól, hogy volt-e megbízható apánk, vagy gondoskodó anyánk. Más hasonlatok is léteznek arra vonatkozóan, amelyek segíthetnek annak felfedezésében, hogy Isten elkísér, vezet bennünket, és gondoskodik rólunk, ha rábizzuk magunkat az ő vezetésére. A pásztor képe, manapság a hétköznapjaink világában nem feltétlen áll közel hozzánk. Ugyan mikor látunk ma már egy pászort munkája közben? Meg fogjuk azonban látni, hogy ez a kép nekünk, a 21. század emberének is tartogat némi mondanivalót.

Azonban magára a Zsoltárra kellene figyelniünk. A következőkben az két fordításban található meg. Az első a jól ismert Luther Márton által készített fordítás, a másik egy mai kísérlet arra, hogy a héber szöveget lehetőleg pontosan, és mégis érthetően adjuk vissza. (Megjegyzése: az itt közölt megjelenítésben a lutheri szöveget e könyv fordítója saját szavaival fordította le magyarra.)

23. Dávid Zsoltára

Az Úr az én pásztorom Nem lesz hiányom semmiben
Zöld legelőkön terelget engem És friss vízhez vezet engem.
Felüdíti lelkemet
Igaz (helyes) úton vezet engem az Ő nevéért
Még ha a sötét völgyben vándorolok is Nem félek szerencsétlenségtől
Mert Te velem vagy,
Botod és pálcád vigasztal engem.
Asztalt készítesz előttem Ellenségeim szeme láttára.
Megkened fejemet olajjal, Teljesen megtöltöd a poharamat.
Jó dolog és irgalom fog követni életem végéig,
És az Úr házában fogok maradni örökre.

(Luther Márton fordítása alapján
magyarra fordította Schauer mann M. Henrik)

Dávid Zsoltára
JHWH a pásztorom
Nem szenvedek hiányt.
Friss zöld füves legelőkön táboroztat engem
Víz(nyerő) helyekre vezet engem, hogy pihenjek és nyugodjak,
Visszahozza életerőmet.
Olyan ösvényeken vezet engem, amelyek igazak az Ő nevéért
Ha a sötétség völgyén át megyek is,
Nem félek semmilyen bajtól,
Hiszen Te velem vagy,
Botod és pálcád bátorítanak engem.
Asztalt terítesz előttem
Ellenségeim szeme láttára.
Olajjal kented meg fejemet
Csordultig van poharam.
Igen, szerencse és kegyelem
követnek életem minden napján,
És vissza fogok térni JHWH házába
amíg csak élek.

(Walter Klaiber fordítása alapján
magyarra fordította Schauer mann M. Henrik)

Harmadikként közöljük a újfordítású Biblia 23. Zsoltárát:

1. Dávid zsoltára. Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm.
2. Füves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet engem.
3. Lelkemet felüdíti, igaz ösvényen vezet az ő nevéért.
4. Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy: vessződ és botod megvigasztal engem.
5. Asztalt terítesz nekem ellenségeim szeme láttára. Megkened fejemet olajjal, csordultig van poharam.
6. Bizony, jószágod és szereteted kísér életem minden napján, és az Úr házában lakom egész életemben.

(Magyar Bibliatársulat 1977-es kiadású Bibliája szerint)

DR. WALTER KLAIBER: „ISTEN OL-
TALMÁBAN” CÍMŰ KÖNYVÉBŐL
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Bizalom

Egy tanulatlan kis veréb,
repülni tanult éppen,
szárnyából elszállt az erő,
hát táskámra szállt szépen.

Kezemben kövér aktatászkám,
táskámon ült a kis veréb,
szép csendesen, nyugodtan ült,
mint ki megtalálta helyét.

Tanulatlan, kicsi veréb,
mert még azt sem tanulta meg,
hogyan az embertől félni kell.
Megsimogatom, nem remeg.

Atyámnak akarata nélkül
egy sem esik a földre le,
bizonyosan azért fakadt
neki is ilyen ötlete:

          hogyan – amit ő még nem tanult –
          én elfelejtsek félni,
          s mert hajszálam is számon tartva,
          felszabadultan élni.

fárasztó röpdösés után
pihenőt hogy nálam vegyen,
s amíg egy kissé megpihen,
a prédikátorom legyen:

MOLNÁR GYULA

Igaz történet egy gólyáról

Azt gondolnám, hogy ez egy kitalált történet, ha nem lettem volna én magam is részese. Az első világháború idején Samlandban (Kelet-Poroszország északi része) az egyik parasztgazdaság udvarán gyakran lehetett látni egy méltóságteljesen sétálgató gólyát. Az egész család szerette és gondját viselte. Különleges történet kapcsolódik ehhez a házi kedvenchez.

Ezt a gólyát a gazda fia találta a réten. A madár tehetetlenül csapkodott a szárnyával. Nem volt nehéz megfogni és hazavinni. A szerető gondoskodás hatására gyorsan meggyógyult, de arra még nem volt képes, hogy társaival együtt délre repüljön. Nagyon jól viselte a telet a meleg istállóban. A következő nyarat részben az udvaron, részben gólyatársaival töltötte. Ahogy közeledett az ősz, már velük együtt vonult el délre. Vajon visszajön jövő tavasszal? Igen, visszajött! Fészkét a pajta tetejére építette, és ősszel megint elrepült.

Időközben a fiúnak, aki annak idején megmentette a gólya életét, a háborúba kellett mennie. Francia hadifogságba került, és Afrikába küldték a gyarmatokra. Ott a földeken kellett dolgoznia. Erősen gyötörte a honvágy, különösen, amikor az észak felé vonuló gólyákat látta. „Üdvözlöm a hazámat, üdvözlöm a szüleimet!” – kiáltotta utánuk.

Ekkor valami különös dolog történt. Az egyik szép, nagy gólya ott hagyta a csapatát, egyre lejjebb és lejjebb szállt, körözött a hadifogoly körül, leereszkedett, és izgatott szárnycsapkodással odament hozzá. A fiatal fiú ráismert, hogy ez az ő gólyája. A gólya bizalommal egyre közelebb és közelebb ment hozzá, és békésen tűrte a simogatást. A fiúnak kicsordultak a könnyei. Hirtelen eszébe jutott valami. Volt egy darab papír meg egy ceruza a zsebében. Gyorsan leírta: „Élek!” Aztán aláírta a nevét. Miközben még egyszer megsimogatta a gólyát, a papírt a szárnytollai alá csúsztatta, és ott sikerült azt az egyik tollat köré tekerve rögzítenie. Vajon megtartják a tollak a papírdarabot sok-sok napon át is?

Megtartották! Amikor a gólya megérkezett a gazdaság udvarára, feltűnően közel ment a fiatalember szüleihez, és körülöttük jött-ment, míg fel nem fedezték a papírt, és ki nem vették a szárnya alól. A lélegzetük is elállt, amikor elolvasták, amit a fiuk írt. „Él! Él a fiunk!” Egy teljes évig nem tudtak róla semmit. Akkor viszont az apa azonnal elment a legközelebbi katonai hatósághoz, és a fiút egy francia hadifogolyért cserébe szabadon engedték.

A Kelet-Porosországból származó Werner Gitt megjegyzése:

Ezt a szép történetet csak úgy tudom megérteni, ha számolok a cselekvő Istennel. Az Ő bölcs tervének volt a része, hogy a gólya szerencsétlenül járt, hogy aztán később elvihesse a fiatalember szüleinek a fontos üzenetet. Itt is nyilvánvalóvá válik: „*Mert Istennek semmi sem lehetetlen*” (Lukács 1,37). Isten Úr mindenképp felett, így az általa teremtett világ felett is. Ez a történet egy másik nagyszerű példája annak is, hogyan használja

Isten a teremtményeit arra, hogy embereken segítsen. Az I. Királyok 17: 5-6-ban olvassuk, hogy Isten megbízásából Illésről hollók gondoskodtak. „*Elment tehát [Illés], és az Úr igéje szerint járt el. ... A hollók hordtak neki kenyeret és húst reggel, kenyeret és húst este, a patakából pedig ihatott.*”

FORRÁS: OSTPREUSSENBLATT 1971, FRIDA BUSCH
VETÉS ÉS ARATÁS 2018/I

A kislány. aki hátrafelé lépked

Tilda néni, a napközis tanítónő, hetek óta figyelte Ildit, a néhány napja még kedves, cserfes, mindenre figyelő kislányt - hogyan bújik meg az utolsó sorokban írást, vagy tanulást mímelve. Ha felszólítja, összerendezzen, tétován áll fel. Ha ugyan feláll. Kérdéseire zavart hallgatással válaszol, kibámulva az ablakon. Egy éve még csillogó, búzavirágkék szemében kihuny a fény, és ha ránéz - mintha nem is látná.

A tantestületi szobában megszólította Ildi osztályfőnöknőjét:

- Zsófikám, te tudod, mi történhetett Z. Ildikóval?

Az felhúzta a vállát:

- Nem tudom, de minden tárgyból egyre gyengébb. Ha felhívom, csak néz, feltápáskodik, de meg se szólal, pedig az az érzésem, tudna felelni, ha akarna. Értelmes kislány, legalább is eddig az volt. Most mintha le volna bénulva. Vagy a haját csavargatja, vagy ceruzája végét rágja, de nem hinném, hogy tudja, mit csinál. A keze már külön él. Ki van cserélve az a kislány. Valami kellett, hogy történjék vele. Ezután Tilda néni az uzsonnaszünetben félrehívta Kingát, akiről tudta, hogy Ildi legjobb barátnője, s hogy a szülők is összejárnak.

- Te Kingus, mi van Ildivel? Beteg, vagy meghalt valakijük? Úgy tudom, együtt szoktatok hazamenni. Jársz még hozzájuk?

Kinga pár pillanatig zavartan hallgatott. Nem nézett tanítónője szemébe, úgy válaszolt:

- Külön járunk haza.

- Össevesztetek?

- Nem.

- Akkor miért?

- Mert én sietek.

- Ildi nem?

– Ildi hátrafelé megy, és az sokáig tart.

– Mit csinál Ildi?

– Hátrafelé lépked, és sokszor el is esik.

Úgy megy haza, van fél óra, amíg hazaér.

– Mióta jár így Ildi?

– Már régen. De ne tessék neki visszamondani. Nem akarok árulkodós lenni.

A tanítónő megsimogatta Kinga fejét, és elengedte. Ám, amikor sorbaállítás után hazaküldte a napközis osztályt, s a gyerekek már szétszéledtek, ki erre, ki arra, kisietett a sarokra, ahonnan beláthatta az egész utcát, amelyen Ildinek kellett hazamennie. Öt-hat háznyira meg is látta a szőke, copfos kislányt, hatalmas hátitáskája alatt görnyedten lépkedett hátrafelé óvatosan, hogy el ne essen. Időnként a kerítésbe fogózkodott. Aztán újra nekiindult.

Másnap egy fiatalabb kolléganőjét kérte meg, hogy engedje haza a gyerekeket. Ő meghúzódott Ildiék utcája sarkán. Sok gyerek futott el mellette. Ki észrevette, ki nem. Kergetőzve siettek hazafelé. Aztán meglátta a kislányt hátrafelé imbolyogva közeledni. Megvárta, és kitért karjaival magához ölelte. Az félig megfordult, és rémülten nézett fel rá. A szeme megtelt könnyel, szája legörbült.

– Ne sírj Ildi, nincs semmi baj. De ha már összefutottunk, megmondanád, miért még hátrafelé?

Ildi lehajtotta a fejét, és cipője orrával apró köröket rajzolt az utca porába. A tanítónő érezte, hogyan rázkódik a válla a hangtalan sírástól. Ő is anya volt, még szorosabban szorította magához a gyereket, aki ölelő karja közé fúrta a fejét, és szinte nyüszített. A tanítónő türelmesen várt. Majd egyik kezével Ildit simogatva, a másikkal óvatosan felemelte az átlát, hogy a szemébe nézhessen.

– Most már meg tudod mondani, miért még hátrafelé?

– Hogy visszafelé menjenek a napok.

– Mit csináljanak?

– Visszafelé menjenek. Addig, amíg apu és anyu szerették egymást, és nem akartak elválni.

Újra Tilda néni ölébe fúrta a fejét. Az megrendülten ölelte magához a kislányt. Aztán megszólalt:

– Gyakran láttam hol apukádat, hol anyukádat érted jönni. Mostanában nem kísérek haza?

– Ha ráérnek, valaki elibém jön. Vagy apu, vagy anyu. Ha sötétedik, biztosan értem jön valaki.

– Nem kérnéd meg őket, hogy lépdeljenek veled együtt ők is visszafelé?

A kislány szemében fel szivárványlott a fény, ahogy tanítónőjére nézett:

– Igazán megkérjem aput és anyut?

– Azt, aki éppen először érted jön. Aztán a másikat is. Azt is mondd el nekik, miért kéred erre őket.

Gyorsan lehajolt, megcsókolta a kislányt, és elsietett. Nem volt nála zsebkendő. Szüksége lett volna rá. A saroknál visszafordult. Ildi tovább lépkedett hátrafelé. Egyszerre integettek egymásnak.

A tanárnő, amíg végig sietett a folyosón, akaratlanul vésett arcú, egyre komorabb, szótlanabb férjére gondolt, akit mostanában elhanyagolt. Miért is? Hiszen valamikor annyira szerették egymást. Ma már alig váltanak egy-egy szót. Mindketten csak gürcölnek - egy szem gyermekükért.

Megszólalt az iskola csengője. Amikor felkapta a kabátját, átvillant rajta: „Istenem, mi lenne, ha én is hátrafelé mennék haza?” Pillanatig elmerengett. De régen mondta ki ezt a szót: Istenem. És kimondta:

- Istenem, csak sikerülne neki is, meg nekem is.

GYÖKÖSSY ENDRE
MAI PÉLDÁZATOK CÍMŰ KÖNYVBŐL

Feri bácsi bölcsessége

Feri bácsi lelkesen látogatta a felnőttek hittanóráit, de csak ritkán szólt meg. Mintha szégyellte volna, hogy hat elemijével nem tud olyan okosakat mondani, mint iskolázottabb társai. Egyszer az Apostoli hitvallásnak arról a mondatáról beszélgettünk, hogy „Hiszem a test feltámadását”. Valaki megkérdezte: „Hogyan fogunk elférni a földön, ha mindenki feltámad?” Többen is tudni vélték a megoldást, képtelennél képtelenebb elméletek hangzottak el, tarka összevisszaságban.

Feri bácsi először csak a fejét rázta, aztán megszólalt: „Ne ilyen butaságokon törjük a fejünket. Ezt úgysem tudjuk kitalálni. Bízunk a dolgot az Úristenre, ő majd elintézi. Ha a semmiből meg tudta teremteni a világot, akkor ez a probléma gyerekjáték neki. Inkább azon igyekezzünk, hogy

amikor majd feltámadunk, az Úr jobb oldalán állhassunk, és bemehesünk vele a mennyországba.” Nagy csend lett, a bonyolult elméletek kiagyalói némán bólogattak. Valaki megjegyezte: „Igaza van Feri bácsinak.”

Még hazafelé a buszban is Feri bácsi bölcsessége volt a téma. „Előfordulnak ilyen esetek - mondta okoskodva az egyik társunk. - Péter apostol is tanulatlan halász volt, mégis, egyetlen beszédével meg tudott téríteni háromezer embert.” „De csak azért - vetette ellene egy másik - mert ő a Szentlélek pünkösdi kiáradása után beszélt, gondolatait a Szentlélek irányította.” - „Na és? Most nem pünkösöd után vagyunk?” - kérdezte elgondolkodva egy harmadik, de a kérdésre senki sem válaszolt. Pedig mindannyian ugyanarra gondoltunk.

DOBOS LÁSZLÓ: „PÁRBESZÉD A KERÉKPÁRRÓL”
CÍMŰ FÜZETBŐL

Mindenre

Minden nappal fogy az erő,
De naponta velem van Ő,
S belőlem bár mi sem telne,
Mindenre van erő Benne!

FÜLE LAJOS

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel. Címe: <http://peccimetodista.hu/> A régi honlap is elérhető még. **Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!**

A honlapra, vagy a hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Házasság hete
2019. február 10-17.

Múlik a tél,
közeledik a tavasz...

